

V Praze dne: 28.11.2011
Spisová značka: SZ 215246/2011/KUSK REG/IP
Č. j.: 218549/2011/KUSK
Vyřizuje: Ing. Procházková / 257 280 130

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), v platném znění a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), na podkladě odvolání, které dne 5.8.2011 podala JUDr. Jana Němečková, Poděbradova 211, 289 22 Lysá nad Labem (dále jen „odvolatel“), rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

Rozhodnutí č. j. SÚ/24759/11/Šla, spis. zn. SÚ/7854/2009/Šla ze dne 13.7.2011, které vydal Městský úřad Lysá nad Labem, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jímž byla panu Václavu Štolbovi, nar. 6.8.1973, Přístoupim 60, 282 01 Český Brod, kterého zastupuje JUDr. Bohuslav Sedlatý, IČ 66200415, nar. 3.5.1950, Boleslavská třída 137/8, 288 02 Nymburk 2, povolena a umístěna stavba: „Nástavba, přístavba a stavební úpravy stávajícího objektu - vestavba čtyř bytů a ateliéru do II. NP Lysá nad Labem, Za Koncem č.p. 1545 Lysá nad Labem (dále jen „stavba“), na pozemku st. p. 1954 v katastrálním území Lysá nad Labem, **se ruší a věc se vrací k novému projednání** stavebnímu úřadu.

Odůvodnění

Stavební úřad vydal dne 13.7.2011 pod č. j. SÚ/24759/11/Šla výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatel podal odvolání, ve kterém uvedl, že vydané rozhodnutí obsahuje vady ve svém výroku i v části odůvodnění, že stavební úřad se nevypořádal se vznesenými námitkami a dotčenou věc „*nesprávně skutkově vymezil*.“ Odvolatel též poukazuje na soulad záměru s územně plánovací dokumentací a s cíly a úkoly územního plánování podle § 90 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“.) Odvolatel ve svém odvolání uvedl: „*Odvolatel především namítá, že správní orgán v odvoláním napadeném rozhodnutí věc nesprávně skutkově vymezil umístěním stavby a nikoliv její změnou, tomu potom nesprávně určil právní normu v poměru k výroku (či naopak výrok normě), podle které nakonec ani nepřistoupil k rozhodování, a v důsledku těchto pochybení rovněž nesprávně právo aplikoval na posuzovaný*

případ. V důsledku vytýkaných pochybení je postiženo rozhodnutí týmiž výhradami, i pokud jde o navazující výroky rozhodnutí.

Dlužno nejprve připojit, že o těžce věci rozhodoval správní orgán předchozím rozhodnutím ze dne 20.5.2010, které bylo odvolacím orgánem, rozhodnutím sp.zn.: SZ 16746712010/KUSK REG/Bi ze dne 7.12.2010, zrušeno s pokyny pro rozhodování ve věci, když zejména jejich podstatou bylo nesprávné rozhodnutí, pokud jde o rozhodování o umístění stavby a nikoliv o změně stavby a, kromě jiného, vytkl správnímu orgánu, že se nijak nezabýval a nehodnotil stavbu z hledisek souladnosti s územně plánovací dokumentací a z hlediska požadavků, uvedených v ust. § 90 zák. č. 183/2006 Sb., zejména jeho písmo b). V odvoláním napadeném rozhodnutí správní orgán výhrad a výtek, uvedených v odůvodnění shora uvedeného rozhodnutí o předchozím odvolání, nedbal, nedbal ani námitek obsažených v podáních odvolatele v otevřeném územním a rovněž v otevřeném stavebním řízení, je naposledy zamítl, aniž by se jimi zabýval. Podstata uvedených pochybení spočívá opětovně v tom, že předmětem výroku správního rozhodnutí, je rozhodnutí umístění stavby, sice vydávaného podle ustanovení § 81 a § 92 zákona číslo 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon), výrokem ovšem zcela neodpovídajícím. Právě ve výroku samém se koncentruje vyjádření vůle správního orgánu. Samo toto zauzlení činí výrok neurčitý až nicotný a není ani výrokem o umístění a ani výrokem o změně stavby. Ostatně postrádá jedno i druhé ve výrokové části ty náležitosti, které je činí právě takovým anebo druhým výrokem územního rozhodnutí, v odůvodnění potom zcela absentují jak pro jedno tak i pro druhé hodnocení z hlediska kritérií, předepsaných jak v ust. § 11 tak i ust. § 9 vyhl. č. 503/2006 Sb. Na tomto místě je třeba poznamenat, že správní orgán zde odsoudil své procesní usnesení o spojení věcí, vydané podle ustanovení § 140 správního řádu, k neurčitosti, neb zde není zřetelné, zda se spojuje s řízením o umístění či změně stavby. Samo realizační rozhodnutí o stavebním povolení tak dále stojí na absentujícím základu územního rozhodnutí a nelze je samostatně vydat. Uvedené pochybení je o to významnější, že v řízení vznesené námitky jeho dalšího účastníka, vetknuté do bodu 10 výroku III. napadeného rozhodnutí (účastník Jaroslav Křivánek) umístí v území toliko stavbu 4 bytů a 1 ateliéru (stavba pro bydlení), ačkoliv tam stojí jiná stavba (obchod a služby) a tedy význam rozhodnutí je tak věcně i právně rozporný i proto, že na tomto místě již jedna stavba stojí a nelze (z hlediska věcného) v tomtéž místě umísťovat z logických důvodů stavbu další. Potom se však o umístění stavby nemůže jednat, ačkoliv o tom správní orgán rozhodl. Z uvedeného pohledu je dále na místě již dříve podaná odvolací námitka, že je kolidující vlastní věcný obsah stavby a její vymezení v současně vydávaném stavebním povolení, které však v rozporu s územním výrokem povoluje nástavbu, přístavbu a stavební úpravy stávajícího objektu, spočívající ve vestavbě 4 bytů a ateliéru do druhého nadzemního podlaží stávajícího objektu číslo popisné 1545 v Lysé nad Labem. Podle vymezení obsahu stavby potom jde zásadně o nástavbu stávajícího objektu o jedno kompletní podlaží, se zastřešením valbovou střechou, nástavbu na stávající technickou stavbou, již přístavěnou k objektu, s přístupem po nově vzniklém venkovním schodišti, a dále technické úpravy komínového tělesa a přepojení stávajících kotlů s napojením na stávající rozvody vody, kanalizace a vytápění. Odvolatel v tomto směru opětovně poukazuje na ustanovení § 2 odst. 5) stavebního zákona, podle kterého je nástavba (stejně tak jako přístavba a stavební úpravy) změnu dokončené stavby a k jako takové

je třeba v řízení, otevřeného na základě žádosti přistupovat. Pro takové řízení potom není namíste výrokem umísťovat stavbu (dosud neexistující), ale je namíste schvalovat (a takové schválení souhlasem vyjádřit) změnu stavby, kterou nástavba, ve smyslu dříve citovaného ust. § 2 odst.5) stavebního zákona, nepochybně je. Takovéto vymezení skutkové, pokud jde o předmět řízení, stejně tak jako aplikace právní normy má své věcné a právní souvislosti, včetně rozsahu a způsobu posuzování samotné žádostí, se zřetelem k námitkám a připomínkám, které účastníci řízení vznesli. V důsledku uvedeného pochybení správní orgán zcela nesprávně skutkově, věcně a právně uchopil podané námitky odvolatele, je zamítl a v odůvodnění se s nimi nijak nevypořádal (ostatně odůvodnění je navlas shodné s odůvodněním předchozího zrušeného rozhodnutí). S ohledem na předmět a obsah řízení, kterým je v tomto případě posuzování stavby a její změny jako celku, nad to přesto, že v rozhodnutí o odvolání již jednou odvolací orgán rozhodnutí z tohoto důvodu podrobil odvolací kritice, nelze věcně a právně správně odepřít důvody zamítavého postoje správního orgánu bez jakéhokoliv odůvodnění, které na druhé straně má i vyjadřovat hodnocení věci správním orgánem z hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona a hledisek ust. § 11 (anebo § 9) vyhl. č. 503/2006 Sb. Flagrantní přístup a uchopení věci je vyjádřen ve sdělení správního orgánu k námitce označené jako č.2, ze které plyne, že správní orgán řeší jen 4 byty a ateliér a nic dalšího. Naproti tomu v tomtéž odůvodnění rozhodnutí (bod 6.) konstatuje, že stávající umístěná stavba, na niž se nástavba realizuje, představuje spojení funkcí obchodu a služeb a funkcí bydlení, v rozsahu zhruba polovičním (cca 50%). A právě s ohledem na tuto skutečnost (pro podobné případy) bylo úmyslem zákonodárce oddělit vždy věcně a obsahem rozhodování o umístění stavby od rozhodování o změně stavby (o kterýžto předmět v tomto řízení jde), neboť právě předmětem rozhodování o změně stavby v rámci územního řízení je stanovení podmínek pro požadovanou změnu stavby (nikoliv její umístění) a podmínek pro její nové využití, se souvisejícími nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu jakož i vlivu na životní prostředí. Na takovéto posuzování potom věcně a právně nesprávným uchopením předmětu tohoto řízení správní orgán zcela rezignoval a věcně nesprávně, s nikoliv přílehlavým věcným a právním odůvodněním, námitky odvolatele, vyjevené v průběhu řízení, bez dalšího odůvodnění a věcného vypořádání, s přiměřenou a přílehlavou skutkovou a právní argumentací, odmítl. I kdyby tomu tak nebylo, s ohledem na obsah vznesených námitek, jež zůstaly zcela nevypořádány, správní orgán rovněž rezignoval při rozhodování o nich na zákonné podmínky, uvedené v ust. § 90 stavebního zákona, když se omezil toliko na posuzování souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, aniž by si blíže povšiml a podrobil posuzování záměr žadatele, pokud jde o soulad s cíli a úkoly územního plánování, charakterem území, kam směřovaly rovněž vznesené námitky odvolatele, zcela absentuje závěr správního orgánu o požadavcích na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, jichž se námitky odvolatele dotýkaly, a aniž by učinil závěr o posouzení záměru žadatele pokud jde o požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Zcela absentuje hodnocení záměru a podmínek z hledisek uvedených v již citovaných ustanoveních § 11 a § 9 vyhl. č. 503/2006 Sb. Rovněž v odvoláním naříkaném rozhodnutí potom chybí posouzení záměru žadatele z hlediska obecných požadavků na využívání území, jež bylo podstatou i obsahem námitek odvolatele taktéž, což se v této souvislosti zcela nesprávně projevilo v odůvodnění

rozhodnutí správního orgánu, pokud jde o posuzování záměru žadatele s ohledem na ochranu práva právem chráněných zájmu odvolatele. S ohledem na charakter uvažované stavby je rovněž zapotřebí vytknout správnímu orgánu absenci hodnocení námitek z hlediska obecně technických požadavků na výstavbu a hodnocení změny stavby, pokud jde o pohodu bydlení, kam směřují námitky odvolatele, vznesené již v průběhu řízení před správním orgánem. Z jejich hodnocení se rovněž odvolatel odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v jeho rozhodnutí Sp.zn. 2As 44/2005 ze dne 2.2.2006. Je nesporné, že nejen odvolatel, ale i majitelé ostatních domů si často stěžují na obtěžování hlukem z provozovny baru a heryny po 22:00 hodině, což lze dohledat ze záznamu Městské policie Lysá nad Labem. Ve shora uvedeném směru správní orgán rovněž zcela nesprávně vyhodnotil námitky odvolatele, směřující k dopravě v klidu, přičemž přichýlil se bez bližšího věcného zkoumání nesprávně k tvrzené nájemní smlouvě, představující obligační vztah, namísto věcného poměru existujícího věcného práva, umožňující splnění stavební podmínky. Obligační vztah pro naplnění veřejnoprávní podmínky zajištění dopravy v klidu nepostačuje a o existující nájemní smlouvě lze rozhodnout výlučně podle ust. §. 169 odst. 2), 3) a 5) stavebního zákona za použití ust. § 54 vyhl.č. 268/2009 Sb. povolením výjimky z ust. § 5 odst. 2) naposledy citované vyhlášky o technických požadavcích na stavby, kdy nájemní smlouva je podkladem pro úvahy o možnosti povolení výjimky a nikoliv věcným důvodem splnění takové právem žádané podmínky. Navíc se znovu namítá, že v objektu, ve kterém mají být parkovací místa pronajata není dostatek prostoru pro takové parkování a pokud by zde auta parkovala, pak dojde zcela k ochromení současné podnikatelské činnosti v objektu (objekt truhlárny), což je patrné z přiložené fotodokumentace. Pokud jde potom o věcné vymezení námitek a odvolacích námitek, pro stručnost se odvolatel dále výslovně odkazuje na námitky podané v řízení, které v kopii k tomuto podání přikládá. Již jen pro úplnost odvolatel poznamenává, že rozhodnutí umístění stavby ve výrokové části (stejně tak jako ve výrokové části správního rozhodnutí o změně stavby) zcela absentuje podstatná náležitost výroku rozhodnutí, tedy výrok, kterým správní orgán "schvaluje" záměr žadatele. Nepostačí, se zřetelem k odpovědnosti správního orgánu za škodu vzniklou z nezákonného rozhodnutí, případně z nesprávného úředního postupu, aby výrok rozhodnutí byl formulován pouze v tom smyslu, že "vydává" (ať již rozhodnutí umístění stavby či rozhodnutí o změně stavby) označená rozhodnutí. Jde totiž o projev vůle, vtělený do výrokové části rozhodnutí, prezentovaný správním orgánem. Ostatně v tomto smyslu je podmínka validity takového rozhodnutí zcela zřetelně vyjádřena v ustanovení § 92 odst. 1) stavebního zákona. Z tohoto pohledu je tedy rozhodnutí vadné i po formální stránce, ačkoliv i po účinnosti stavebního zákona podobná praxe stále přetrvává. S ohledem na uvedené a z těchže věcných a právních důvodů, navíc pro absenci územního rozhodnutí, potom rovněž odvolatel napadá související rozhodnutí o vydání stavebního povolení pro nástavbu. Pokud jde o další odvolací námitky, potom, jak již shora uvedeno, namísto otrockého opakování, odkazuje v plném rozsahu na námitky, které vznesl v řízení před prvostupňovým správním orgánem, které však byly věcně pomínuty, nepřezkoumány, a správní orgán se s nimi nevypořádal a věcně a právně nesprávně rozhodl. S ohledem na výše uvedené potom odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán po provedeném odvolacím řízení rozhodnutí odvoláním napadené v celém rozsahu zrušil a věc přikázal novému projednání.“

Stavební úřad vyrozuměl podle § 86 odst. 2 správního řádu všechny účastníky řízení, aby se vyjádřili k podanému odvolání. Této možnosti využili manželé Křivánkovi a uvedli, že v souvislosti s provozem herny a baru se jim velmi zhoršilo životní prostředí – standard bydlení. Dále poukazují na neúměrné zatížení dopravním provozem: *„Neúměrná hlučnost spojená s provozem baru a herny, kdy akce organizované barem, zejména pořádání diskoték, které začínají po 22:00 hodině a trvají až do 4:00 hodiny ráno. Hudba zde reprodukováná je slyšet v celém okolí. Dalším rušivým prvkem je neustálé přicházení a odcházení návštěvníků, kdy vchod do baru je přímo z ulice bez jakéhokoliv dalšího tlumícího prostoru. Účastníci se často shromažďují před barem a zejména v podnapilém stavu jsou velmi hluční. Neúměrné zatížení dopravním provozem. Návštěvníci baru přijíždějí a odjíždějí osobními vozy, což je jednat také spojené s velkou hlučností (otevřená okna a hlasité pouštění hudby v automobilu, tlumiče pochybné kvality). Kapacita parkovacích míst je neúměrná vzhledem k počtu automobilů návštěvníků baru a omezuje průjezdnost ulice Za Koncem. Parkoviště na dvoře objektu nejsou využívána, protože jsou za zamčenými vraty. Parkování vozidel v objektu truhlárny, jak je zamýšleno na základě nájemní smlouvy je nerealistické vzhledem k podnikatelské činnosti a kapacitě dvora objektu. Jsme si jisti, že uživatelé bytů by parkovali v ulici Za Koncem a Poděbradova, což by přineslo další komplikace. Značné znečištění okolí baru a herny, které způsobují návštěvníci baru. Po většině akcí je ulice znečištěna střepy či pohozenými láhvemi, plechovkami, nedopalky z cigaret. Proti užívání zřízené venkovní "zahrádky", které narušuje klid a soukromí na našem pozemku, jsme si již stěžovali u městského úřadu.“* Následně předal stavební úřad spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. U odvolacího správního orgánu byl spis evidován dne 9.11.2011.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Rozhodnutí ve výše uvedené věci je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatel byl účastníkem řízení vedeného u prvoinstančního orgánu, odvolání je tedy přípustné. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 25.7.2011 a odvolání bylo u správního orgánu podáno dne 5.8.2011, odvolání je proto včasné.

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání podle § 89 odst. 2 správního řádu a zjistil, že stavební úřad ve výroku svého rozhodnutí uvedl, že dotčené rozhodnutí vydává podle § 81 stavebního zákona. Fakt, že stavební úřad ponechal ve výroku *„umístění stavby“* nemá sám o sobě vliv na správnost napadeného rozhodnutí, které se posuzuje podle svého

skutečného obsahu (§ 37 odst. 1 správního řádu.) Stavební úřad je vázán podanou žádostí, rozhodnutí ve věci koresponduje s podanou žádostí. Odvolací správní orgán však zjistil nedostatky v části odůvodnění. Podle § 68 odst. 3 správního řádu platí: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“ Pouhé konstatování, že záměr je v souladu s platnou územně plánovací dokumentací obce je nedostačující. V rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 7.12.2010 je též vytýkáno stavebnímu úřadu absence hodnocení záměru z pohledu architektonického, podle § 90 odst. b.) Toto hodnocení taktéž uvedeno není.

Dále podotýkáme, že informace týkající se souladu s platnou územně plánovací dokumentací mají být též součástí projektové dokumentace podle přílohy 4 vyhlášky č. 503/2006 Sb. o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, jelikož podle § 5 odst. 2 této vyhlášky:...“*žádost o vydání rozhodnutí o změně stavby obsahuje stejné náležitosti a přílohy jako žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby...*“ Projektová dokumentace záměru jen konstatuje, že: „*Stavební úpravy jsou v souladu s využitím daného území a jejich provedením nebudou porušeny žádné regulativy výstavby v daném místě. Stavební úpravy plně respektují ráz okolní zástavby. Veškerá okolní zástavba je řešena se sedlovou či valbovou střechou.*“ Bližší údaje o splnění regulativů chybí.

Pro informaci uvádíme, že záměr je zamýšlen v oblasti označené územním plánem jako BI – *Bydlení individuální*. Pro tuto oblast platí následující regulativy: *Podíl zastavění 25%, sklon střechy cca 42°, max. výška zástavby 10m*, aj. Vyhláška o závazných částech sídelního útvaru Lysá nad Labem z roku 1998 též uvádí další podmínky výstavby pro urbanizované území. Stavební úřad v této souvislosti náležitě nezjistil stav podle § 3 správního řádu.

Dále upozorňujeme na platnost vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb a na platnost vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, která se vztahuje mj. na stavby vyžadující stavební povolení. Podle této vyhlášky projektová dokumentace má mj. obsahovat průvodní zprávu a souhrnnou technickou zprávu se všemi svými náležitostmi. Spis, jak byl předložen, obsahuje dvě průvodní zprávy, jednu pro nástavbu 2 bytů a ateliéru, jednu pro nástavbu 4 bytů a ateliéru. Souhrnná technická zpráva chybí. Dále poukazujeme na vyhlášku č. 398/2009 Sb. Podle této vyhlášky se postupuje u *vybavení bytového domu obsahujícího více než 3 byty*. (Definice bytového domu je obsažena ve vyhlášce č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území.) Z toho důvodu by v projektové dokumentaci neměla chybět úvaha, o jaký typ stavby se jedná a zda se na ni vztahuje příslušná vyhláška, či nikoli.

Protože vydáním napadeného rozhodnutí byl porušen § 90 stavebního zákona a § 3 správního řádu bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku uvedeno.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: Václav Štolba v zastoupení JUDr. Bohuslavem Sedlatým, JUDr. Jana Němečková, Jaroslav Křivánek, Eva Křivánková, Božena Pivoňková, Město Lysá nad Labem.

Po vrácení spisového materiálu stavební úřad vyzve stavebníka k uvedení projektové dokumentace do souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb. a s přílohou č. 4 vyhlášky č. 503/2006 Sb. Znovu posoudí žádost a zjistí skutečný stav věci. Následně bude pokračovat v řízení a po novém projednání věci vydá rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Iva Procházková

odborný referent

otisk úředního razítka

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.

Obdrží

účastníci řízení (dodejky)

JUDr. Bohuslav Sedlatý, Boleslavská třída č.p. 137/8, 288 02 Nymburk 2

zastupuje: Václav Štolba, Přistoupim 60, 282 01 Český Brod

JUDr. Jana Němečková, Poděbradova č.p. 211, 289 22 Lysá nad Labem

Jaroslav Křivánek, Poděbradova č.p. 1698/56, 289 22 Lysá nad Labem

Eva Křivánková, Poděbradova č.p. 1698/56, 289 22 Lysá nad Labem

Božena Pivoňková, Kurkova č.p. 1209/8, Kobylisy, 182 00 Praha 82

Město Lysá nad Labem, IDDS: 5adasau

sídlo: Husovo náměstí č.p. 23/1, 289 22 Lysá nad Labem

MěÚ Lysá nad Labem, stavební úřad, IDDS: 5adasau
sídllo: Husovo náměstí č.p. 23/1, 289 22 Lysá nad Labem

účastníci územního řízení uvedení v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona

- veřejnou vyhláškou zveřejněním na úřední desce Krajského úřadu Středočeského kraje po dobu 15 dnů

Dále se doručuje k vyvěšení a s žádostí o sdělení data vyvěšení a sejmutí:

Městský úřad Lysá nad Labem, IDDS: 5adasau

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor kanceláře ředitele

ostatní

Městský úřad Lysá nad Labem, stavební úřad, Husovo náměstí 23/1, 289 22 Lysá nad Labem (oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí a zapůjčený spis budou zaslány stavebnímu úřadu následně)

Co: spis KÚ